

haardt paa en stor Del af Middelstanden i Landet, en umoralsk Skat kunde jeg være fristet til at kalde sig en Afgift af Nusrum. Man gjøre nu ved den, hvad man vil, paa Landet —; saa vil den vedblive, især der, at volde store praktiske Vanskeligheder. Ogsaa den hører derfor til dem, der efter min Opfattelse skulde hæves. Jeg har altsaa tænkt mig, at ogsaa denne Skat skulde kunne erstattes ved den af mig foreslaaede Skat. Naar man nu vil sige mig, at Bygningskatten staar i Forbindelse med Hartkornskatten, veed man jo, at jeg ikke vil gaa ind paa Ophævelse af Hartkornskatten, men hvad jeg har udtalt mig for, er en Afløsning af Hartkornskatten og navnlig Gammelkatten, og saa kunde man mulig saamtidig tage Hensyn til Bygningskatten paa Grund af den oprindelige Sammenhæng, der er mellem Bygningsafgiften af 1802 og Hartkornskatten; det har vel lidt at betyde, skjøndt ikke Meget. Men, mine Herrer, Alt, hvad De ville have hævet af Skatter, er der her Middel til at hæve. De ville nemlig af Forslaget se — jeg skal ikke trætte Dem med Enkeltheder —, at det gaar ud paa at ophæve Skatter, der ikke komme op til 2¹/₂ Mill. Rd. — det er vistnok 2,400,000 Rd., og den nye Skat — naar man beregner, hvad der skal komme i Indkomstskat, og undersøger den Formue, som vi sikkert kunne tage og beslatte, og som ikke kan løbe bort — vil gaa op til nær 6 Millioner eller i alt Fald 5¹/₂ Million. Vilde De ikke hæve mere, end jeg foreslaar, maa De altsaa sætte den Skat, jeg har foreslaaet, ned til det Halve, og saa vil der endda blive mere end tilstrækkelig. Det Forslag, jeg har forelagt Dem her, giver den fuldeste Plads til en hvilken som helst finansiel Reform, kort sagt, det er en fuldkommen paradisisk finansiel Tilstand, jeg her foreslaar Dem.

Sjorring: Jeg maa tilstaa, at jeg betragter dette Lovforslag med den alenlange Titel som et fandt Monstrum, og jeg formener, at det kunde være ganske godt fikket som Grundlag for en Afhandling i et statsøkonomisk Tidsskrift eller for en Diskussion i den nye nationaløkonomiske Forening, men at det er et Misgreb, naar det er bragt frem i en lovgivende Forsamling. Forslagets Hensigt og Indhold er jo, som den ærede Forslagsstiller gjentagne Gange har udtalt, meget omfattende og indgribende. Man kan udtrykke det saaledes, at Forslaget gaar ud paa at affasse adskillige af de indirekte Afgifter og til Gjengæld indføre en direkte Afgift, en Formue- og Indtægtskat efter saadanne Principer, at der tillige heri kunde hæves et Grundlag for en kommunal Beskatning. Det er vistnok med saa Ord Forslagets Hensigt. Naar jeg nu tager Hensyn til den første Del af Forslaget, som gaar ud paa at affasse adskillige Afgifter og indføre den nye i Stedet derfor, saa maa det jo erkendes at være et almindeligt og gammelt Driske her i Thinget, at

man kunde blive af med adskillige trykkende og forhædte indirekte Afgifter, og at man, naar det kunde ske, vilde finde sig i at gaa ind paa en fast Formue- og Indkomstskat. Det er jo Noget, der gjentagne Gange er kommet frem, og de forskellige Synspunkter i saa Henseende ere gjentagne Gange, ja mangfoldige Gange, endog saa ganske nylig, fremhævede fra forskellige Sider. Det var altsaa Noget, der kunde lade sig høre, hvis den ærede Forslagsstiller paa en praktisk Maade havde stillet Forslag frem, der kunde føre dertil; men jeg tilstaa, at jeg er bleven meget overrasket ved at se, hvad det er for Afgifter, som det ærede Medlem vil affasse, for til Gjengæld at lyfsaliggjøre os med den store Indkomstskat, og skabe en, som han nys sagde, paradisisk Finants-tilstand. Jeg har nemlig ikke vidst rettere, end at, naar man tidligere talte om saadanne forhædte Afgifter, som man gjerne vilde af med, tænkte man nærmest paa Skiftegebyrerne, der sikkert ere de mest forhædte af alle Afgifter, og paa Bygningsafgiften, som er nær ved at blive en ligesaa forhædt Afgift, og endelig paa Skibsafgiften, hvorom der atter og atter er udtalt her i Thinget, at den fremfor Alt bør affattes. Men af disse Afgifter rører Forslaget ikke ved en eneste; det er ganske andre Afgifter, her er Tale om. Der er for det Første Stempelpapir- og Halvprocentsafgiften. Det er mærkeligt, at der ved den sidste er tilføjet: „derunder dog ikke indbefattet Arveafgiften“. Jeg veed ikke, at en Misforstaaelse kunde være mulig; thi Arveafgiften er noget ganske Andet, den er aldrig under 1 pCt. og kan saaledes umulig sammenblandes med Halvprocentafgiften. Hvad de nævnte to Hovedafgifter angaar, er det rigtignok min Mening, at der kan være Et og Andet, som kunde trænge til Andring, og at navnlig en større Simplificering i Systemet kunde være ønskelig; men om dette end er Tilfældet, er der dog her Tale om gamle Afgifter, tilbøds omordnede ved nye Love, der paa en hensigtsmæssig og for Statteyderne lidet søkelig Maade bringe 1 Million ind i Statskassen. Der kan være en Del Misforståelse i et eller andet Punkt med en eller anden af disse Afgifter; men i det Hele taget er der ikke nogen almindelig Misforståelse med dem, medens jeg derimod holder mig overbevist om, at, hvis vi fik Afgifter af denne Art affattede og den nye store Indkomstskat, grundet paa mere eller mindre Vilkaarlighed, indført, da vilde der indtræde en saadan Misforståelse, at man sandelig snart vilde blive nødt til at gjøre det Hele om igjen. Dernæst vil det ærede Medlem affasse de egentlige Netsportler, der findes i 1ste Afdeling af Sportelreglementet; men jeg formoder, at Reglementets 6te Afdeling, der handler om Betalingen for Mænds Udmeldelse, som ogsaa er en Netshandling i egentlig Forstand, skal tages med. Finantsministeren: Det staar der ikke.) Det staar der ganske vist ikke, og jeg antager, at